

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

I. Quod semper Thessalonicenses antistites vicem apostolicae sedis
impleuerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

- iugium denegetur.
- V. *Vt nullus inuitis ordinetur episcopus.*
- VI. *Vt metropolitanus episcopus de electo, quem est ordinaturus episcopum, ad Thessalonicensem pontificem referat, & de metropolitano electo similiter prouinciales episcopi faciant.*
- VII. *Vt bina per annum prouincialia episcoporum Concilia celebrentur. Et si res difficilis emerferit, nec fuerit Thessalonicensis episcopi iudicio terminata, ad Romanum referatur antistitem.*
- VIII. *Vt si quis episcopus suam deserens ciuitatem, maiorem sedem ambitus causa petierit, nec illam obtinere poterit, & sua carere debebit.*
- IX. *Vt nullus alienum clericum sollicitare vel tenere presumat, suo episcopo non prabente consensum.*
- X. *Vt in euocandis prouincialibus episcopis, a Thessalonicensi pontifice moderatio conseruetur, ne sub hoc colore sacerdotalis honor contumeliis addicatur. Nec amplius quam bini de prouinciis episcopi, quos metropolitani probauerint, dirigantur. Et non amplius a statuto Concilii tempore, quam dies quindecim, remorentur episcopi.*
- XI. *Vt si inter eos de negotio fuerit oborta contentio, cuncta Romano pontifici sub gestorum insinuatione pandantur, vt ab eo, quod Deo placuerit, ordinetur.*

Leo episcopus urbis Romæ Anastasio episcopo
Thessalonicensi.

* fide
QUANTA fraternitati tuæ a beatissimi Petri apostoli
 * auctoritate sint commissa, & qualia etiam nostro
 tibi fauore sint credita, si vera ratione perspiceres, & iusto
 examine ponderares, multum possemus de iniunctæ
 tibi sollicitudinis deuotione gaudere.

I.

Quoniam sicut præcessores mei præcessoribus tuis, ita
 etiam ego dilectioni tuæ, priorum secutus exemplum,
 vices mei moderaminis delegaui: vt curam, quam vniuersis
 ecclesiis principaliter ex diuina institutione debemus,
 imitator nostræ mansuetudinis effectus adiuuares, & longinquis
 ab apostolica sede prouinciis præsentiam quodammodo
 nostræ visitationis impenderes: * quia de continenti
 opportunoque prospectu promptum tibi esset agnoscere,
 quid in quibusque rebus, vel tuo studio componeres,
 vel nostro iudicio referuares. Nam cum maiora negotia
 & difficiliores causarum exitus liberum tibi esset sub
 nostræ sententiæ expectatione suspendere, nec ratio tibi
 nec necessitas fuit, in id quod mensuram tuam excederet,
 deuiandi. Abundant enim apud te

Concil. Tom. 7.

Z ij

* siquidem

* monitorum scripta nostrorum, quibus te de omnium actionum temperantia frequenter instruximus: ut commendatas tibi Christi ecclesias per exhortationem caritatis ad salubritatem obedientiæ prouocares. Quia etsi plerumque existant inter negligentes vel desides fratres, quæ oporteat maiore * auctoritate curari: sic tamen est adhibenda correctio, ut semper sit salua dilectio. Vnde & beatus apostolus Paulus, ad ecclesiasticum regimen Timotheum imbuens dicit: *Seniorem ne increpaueris, sed obsecra ut patrem, iuuenes ut fratres, anus ut matres, iuuenulas ut sorores in omni castitate.* Quæ moderatio si quibuscumque inferioribus membris ex apostolica institutione debetur, quanto magis fratribus & coepiscopis nostris sine offensione reddenda est? Et licet nonnunquam accidant, quæ in sacerdotalibus sint reprehendenda personis, plus tamen erga corrigenda agat beneuolentia, quam seueritas: plus cohortatio, quam commotio, plus caritas, quam potestas. Sed ab his, *qui quæ sua sunt quærunt, non quæ Iesu Christi,* facile ab hac lege disceditur, & dum dominari magis quam consulere subditis quærunt, placet honor, inflat superbia, & quod prouisum est ad concordiam, tendit ad noxam. Quod ut necesse habeamus ita dicere, non de paruo animi dolore procedit. Me ipsum enim quodammodo in culpa sentio, cum te a traditis tibi regulis immodice deuiasse cognosco. Qui si tuæ existimationis parum diligens eras, meæ saltem famæ parcere debueras, ne quæ tuo tantum facta sunt animo, nostro viderentur gesta iudicio. Relegat fraternitas tua paginas nostras, omniaque ad tuos missa maiores apostolicæ sedis præfulum scripta percurrat, & vela me, vela præcessoribus meis inueniet ordinatum, quod a te cognouimus esse præsumptum. Venit namque ad nos cum episcopis prouinciæ suæ frater noster Atticus, veteris Epiri metropolitanus antistes, & de indignissima afflictione, quam pertulit, lacrymabili actione conquestus est coram adstantibus diaconibus tuis, qui querelis flebilibus nihil contra referendo, ea quæ nobis ingerebantur, fide non carere monstrabāt. Legebatur quoque in literis tuis, quas iidem diaconi detulerunt, quod frater Atticus Thessalonicam venisset, quodque consensum suum etiam scripturæ professione signasset, ut de illo

1. Tim. 5.

Philip. 2.

*moni.
mento-
rum*auctori-
tate

non aliud a nobis intelligi posset, quam proprii arbitrii & spontanæ deuotionis fuisse quod venerat, quodque chartulam de obedientiæ sponfione conscripserat, in cuius tamen chartulæ mentione signum prodebat in iuriâ. Non enim necessarium fuerat vt obligaretur scripto, qui obedientiam suam ipso iam voluntarii aduentus probabat officio. Vnde de plorationibus supradictis hæc verba epistolæ tuæ testimonium præbuere, & per hoc, quod non est tacitum, nudatum est illud quod silentio fuerat

^{*aditam} adopertum; ^{*} adhibitam scilicet Illyrici præfecturam, & sublimissimam inter mundanos apices potestatem in exhibitionem infontis antistitis incitatam; vt missa executione terribili, quæ omnia sibi officia publica ad effectum præceptionis adiungeret, a sacris ecclesiæ adytis, nullo vel falso infimulatus crimine, extraheretur sacerdos, cui non ob molestiam ægritudinis, non ob sæuitiam hiemis darentur induciæ, sed iter asperum & periculis plenum

^{*cautes} per inuias ^{*} niues agere cogeretur. Quod tanti laboris, tantique discriminis fuit, vt ex his, qui episcopum comitati sunt, quidam defecisse dicantur. Multum stupeo, frater carissime, sed & plurimum doleo, quod in eum, de quo nihil amplius indicaueras, quam quod euocatus adesse differret, & excusationem infirmitatis obtenderet, tam atrociter, & tam vehementer potueris commoueri: præsertim cum etsi tale aliquid mereretur, expectandum

^{*consulti} tibi fuerat, quid ad tua ^{*} consulta rescriberemus. Sed vt video, bene de moribus meis existimasti, & quam ciuilia pro conseruanda sacerdotali concordia responsurus essem, verissime præuidisti: & ideo motus tuos exequi sine dilatione properasti, ne cum moderationis nostræ aliud disponentia scripta sumpfisses, faciendi id, quod factum est, licentiam non haberes. An forte aliquod tibi facinus fratris innotuerat, & metropolitanum episcopum noui apud te criminis pondus vrgebat? At hoc quidem alienum ab illo esse, etiam tu nihil ei obiiciendo confirmas. Sed etiam si quid graue intolerandumque gessisset, nostra erat expectanda censura; vt nihil prius ipse decerneres, quam quid nobis placeret, agnosceres. Vices enim nostras ita tuæ credidimus caritati, vt in partem sis vocatus sollicitudinis, non in plenitudinem potestatis. Vnde sicut

3. quest. 6.
Multum
stupco.

3. quest. 6.
Multum

multum nos ea quæ a te pie sunt curata latificant, ita nimium ea quæ perperam sunt gesta contristant. Et necesse est, post multarum experimenta causarum sollicitius prospici, & diligentius præcaueri: quatenus per spiritum caritatis & pacis omnis materia scandalorum de ecclesiis Domini (quas tibi commendauimus) auferatur, præeminente quidem in illis prouinciis episcopatus tui fastigio, sed amputato totius vsurpationis excessu.

II.

25. quæst. 2.
Igitur.

Igitur secundum sanctorum patrum Canones Spiritu Dei conditos, & totius mundi reuerentia consecratos, metropolitanos singularum prouinciarum episcopos, quibus ex delegatione nostra fraternitatis tuæ cura prætenditur, ius traditæ sibi antiquitus dignitatis intemperatum habere decernimus: ita ut a regulis præstitutis, nulla aut negligentia aut præsumptione discedant.

III.

In ciuitatibus, quarum rectores obierunt, de substituendis episcopis hæc forma seruetur: ut is qui ordinandus est (etiam si bonæ vitæ testimonio fulciatur) non laicus, non neophytus, nec secundæ coniugis sit maritus, aut qui vnâ quidem habeat, vel habuerit, sed nec qui sibi viduam copularit. Sacerdotum enim tam excellens est electio, ut hæc quæ in aliis ecclesiæ membris non vocantur ad culpam, in illis tamen habeantur illicita.

Dist. 32.
Omnium
sacerdotum.

IV.

Nam cum extra clericorum ordinem constitutis, nuptiarum societati, & procreationi filiorum studere sit liberum: ad exhibendam tamen perfectæ continentiæ puritatem, nec subdiaconibus quidem connubium carnale conceditur: *ut & qui habent, sint tanquam non habentes*, & qui non habent, permaneant singulares. Quod si in hoc ordine, qui quartus a capite est, dignum est custodiri; quanto magis in primo, aut secundo, vel tertio seruandum est, ne aut Leuitico ministerio, aut presbyterali honori, aut episcopali excellentiæ quisquam idoneus existimetur, qui se a voluptate vxoria necdum frenasse detegitur.

1. Cor. 7.

V.

Cum ergo de summi sacerdotis electione tractabitur, ille omnibus præponatur, quem cleri plebisque consen-

In Decret.
Iuo. lib. 3.
dist. 63. Si
forte.